

— attiecībā uz šo personu piemērotu atšķirīgus nosacījumus, nekā tā piemēro saviem pilsoņiem saistībā ar militārā dienesta laikā radušos negadījumu sekas vai slimību kompensācijai paredzētās militārās pensijas piešķiršanu, aprēķināšanu un ilgumu?

7. Vai tas, ka attiecīgā persona tās lūguma par pensijas piešķiršanu iesniegšanas laikā nestrādāja, un negadījums vai slimība, ar kuru šis lūgums ir pamatots, radās iepriekšējā militārā dienesta laikposmā, proti, laika periodā no 1949. gada 19. augusta līdz 1964. gada 16. augustam un ārpus tās dalībvalsts teritoriālajām robežām, kurā attiecīgā persona dienēja kā militārpersona, šajā gadījumā — Saigonā, var ietekmēt atbildes uz iepriekš minētajiem jautājumiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht München 2005. gada 9. septembra lēmumu krimināllietā pret Stefan Kremer

(Lieta C-340/05)

(2005/C 296/27)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Oberlandesgericht München* (Minhenes pavalsts augstākā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 9. septembra lēmumu krimināllietā pret Štefanu Krēmeru [*Stefan Kremer*] un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 19. septembrī.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas gadījumā, kad personai vienā dalībvalstī (uzņēmējā dalībvalstī) valsts iestādes prasmju trūkuma dēļ ir atņēmušas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības vai atteikušas tādus piešķirt un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību iegūšana no jauna uzņēmējā dalībvalstī ir atkarīga no tā, ka pretendents pierāda savas prasmes, iesniedzot medicīnisku un psiholoģisku atzinumu atbilstoši uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, bet viņš šādus pierādījumus neiesniedz un vēlāk, neraugoties uz to, ka uzņēmējas dalībvalsts termiņa ierobežojums nav notecējis, iegūst transportlīdzekļa vadīšanas tiesības citā dalībvalstī (izdevējā dalībvalstī).

Oberlandesgericht München lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

Vai Direktīvas 91/439/EEK⁽¹⁾ 8. panta 4. punkts iepriekš minētajā gadījumā pieļauj tādu uzņēmējas dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru citas dalībvalsts izdotās transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uzņēmējā dalībvalstī var izmantot tikai pēc pieteikuma un pārbaudes, vai nav izpildīti Direktīvas 8. panta 2. punktā paredzēto pasākumu priekšnoteikumi,

vai arī no Direktīvas 1. panta 2. punktā paredzētajām prasībām par vadītāju apliecību savstarpēju atzīšanu, kā arī no prasības interpretēt Direktīvas 8. panta 4. punktu sašaurināti izriet, ka uzņēmējai dalībvalstij ir jāatzīst transportlīdzekļa vadīšanas tiesību derīgums bez kontroles procedūras veikšanas un ka tai ir tikai pilnvaras noraidīt tiesības izmantot transportlīdzekļa vadītāja tiesības uzņēmējā dalībvalstī, kamēr (joprojām) pastāv iemesli, kas pamato Direktīvas 8. panta 2. punktā paredzēto pasākumu piemērošanu?

(¹) OV L 237, 1. lpp.

Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 22. septembrī

(Lieta C-355/05)

(2005/C 296/28)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 22. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Īriju, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Bernhards Šima [*Bernhard Schima*] un Dojina Loumni [*Doyin Lawumni*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvu 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 33. pants;

2) piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 1. jūlijā.

(¹) OV L 176, 2003. gada 15. jūlijs.